

KAYAÇLARDAKİ ELEKTRİKSEL DOĞAL GERİLİM

T.Townsend BROWN

Physic Observer

Volüm: XXXVII, No.1

Türkçesi:

Hüseyin SAVCI

DOHAD Gönüllüsü

Ankara, 0312 4196549

pilot@pilotbilgisayar.com.tr

GİRİŞ

Tellürik elektrik çalışmaları, her bir kayaca ilişkin olarak, kendine özgü elektriksel güç potansiyeli olduğunu ortaya koymuştur. Bu enerjinin gerçek kaynağı bilinmemektedir, fakat kayalardan elektriksel verim alınması diurnal dönüşüm, yıldızsal dönüşümler ve dünyaya ilişkin değişimlere bağlı olarak, enerjinin kaynağı kozmik orijinli olarak görülmektedir. Bir izah tarzı da “Dünyada mevcut kayaçların gerçekte kozmik enerjiyi harekete geçirdiği” olabilir.

Son yıllarda, bilim adamları ihtimaller üzerinde spekülasyonlar yapmakta, Einstein’ın tahminine göre, yer çekimi dalgaları yıldız patlamalarından oluşmakta, yıldızların ikili dönüşlerinden ve kütleli yer çekimi çöküşlerinden boşluklar oluşmakta ve bu oluşum “kara delik” olarak isimlendirilmektedir. Bu yerçekimsel yayılım, yepyeni bir tayf elektromanyetik tayfa eşit bir tayf oluşturmakta, dünyayı her istikamette adeta yıkamaktadır. Bu oldukça nüfuz edici radyasyon belki de, kendi galaksimizin de içinde yer aldığı ve yer çekiminin en yoğun olduğu yer çekimi merkezinden gelmektedir, buna dair bulgular mevcuttur. Geniş ölçekte tamamen dünyadan geçmektedir.

Toplam enerji devasa, ve hatta toplam ışık ve ve ısıya eşit olabilir. Neden büyük kütleler ve yoğun materyallerin bu radyasyonu uzaydan topladığı ve elektrik enerjisine dönüştürdüğü henüz bilinmemektedir. Belki ışığın analog işlemle elektrik enerjisine, fotcell’de olduğu gibi, dönüşüm işlemine uğradığı söylenebilir ama bu yeni bir teknolojidir ve bu konuda bilinenler çok azdır.

KAYAÇLAR ELEKTRİK ÜRETMEKTEDİR

Laboratuar ölçülerinde kayaçlar dan 700 milivolt'a kadar dc akım elde edildi ve bu durum galvanik, manyetik veya bilinen diğer faktörlerden bağımsızdı. Bu oldukça düşük çıkış gücü kullanılabilir standartlarda iken, bunun henüz bir başlangıç olduğu mutlaka düşünülmelidir. Gelecekte nükleer füzyon ile sağlanacak gelişmelerle potansiyel olarak oldukça artabilir. Atomik füzyona ilişkin ilk hadise 1934-1939 arasında Enrico fermi'nin hassas katod ışın osiloskopunda görüldüğü hatırlanmalıdır ve onu Lise Meitner ve diğerleri takip etmiştir. O dönemde atomun gücünün, atom bombasında kullanılabilecek farkına varmamışlardır.

Kayaçlardaki elektrik gücünde belki bu gün aynı durumdadır..Belkide politik kaygılardan ve çevresel tehlikelerden uzak, enerji krizine tamamen ücretsiz çözüm getirecektir.

GEÇMİŞ

Makalenin yazarı 1931-1933 yılları arasında NAVAL RESEARCH LABORATORY' (Deniz Araştırma laboratuvarı) nda Anomalous Behaviour of Massive High-K Dielectrics (Büyük Kütlesel dielektrikte anormal oluşumlar) üzerine araştırmalar yaptı (Bellevue, Washington DC) Bu çalışmalar esnasında güneş sistemi ve yıldızlardaki yoğun elektriksel değişimlerin elektrik direnci üzerindeki etkilerine ilişkin bulgular elde edildi. Sonuçlar tamamiyle beklentilerin ötesindeydi. Devam eden çalışmalar esnasında, Deniz Kuvvetleri sponsorluğunda Zanesville,Ohio'da, yer altında (1937) ve Philadelphia Pennsylvania Üniversitesinde (1939) bu bulgular doğrulandı ve ilaveten Ay'ın etkileri incelendi.

ALTYAPI

Geniş anlamda, Ay ile ilgili düzeltmelerin dikkat çekici olması nedeniyle gayri resmi olarak doğanın yer çekiminden kaynaklandığına inanılıyordu, fakat yayınlarda bu durumun tekrar doğrulanması beklendi. Araştırma 2 nci dünya savaşı sırasında kesildi fakat 1944 yılında Kaliforniya'da Townsend Brown Vakfı (Ohio'da kar amacı gütmeyen bir kuruluş) biraz daha ileriye götürerek ik ayrı tesiste (Laguna Beach ve Los Angeles kalifornia) özel imal edilmiş korumalı ve sabit ısıya sahip odalarda çalışmayı devam ettirdi. Önceleri sonuçlar Kalifornia'da özellikle doğrulanmadı, özellikle ayın etkileri, zaman dilimleri ve jeo-fiziksel farklılıklar kafa karışıklığına neden oldu.

Doğuda, hiçbir zaman geçmişteki sonuçlarla uyumlu olduğu hiçbir zaman düşünülme de, otomatik kayıtlar dört yıldan fazla bir süre (1944-1949) devam etti. Yer çekimsel orijinli olduğuna dair yorumlar bu nedenle takip edilmedi. 1950-1970 yılları arasındaki 20 yıllık süreçte bu alandaki araştırmalar vakıf tarafından sürdürüldü ancak, daha çok büyük kütlelerin dielektrik elektrokinetik etkilerine yönlendirildi. (barium titanate blokların hareketi vs.) Bu çalışmalar Fransa ve ABD'de gerçekleştirildi.

Çok yüksek voltajın (300 KV'a kadar) kullanımı yüksek vakumlu test odalarında titizlikle kontrol edilen, karmaşık test koşullarında gerçekleşti. Bu çalışmalar yer çekimi teorisini geliştirmek ve önceki uyumsuzlukları çözümlenmek amacıyla yapıldı. Tekrar, bu konuda net bir anlayış oluncaya kadar bulgular yayınlanmadı.

1970 yılında bilgisayar benzeri teçhizat kullanılarak, Catalina Adası'nda, Güney kaliforniya'nın 28 mil açığında, nisbeten izole edilmiş bir alanda yerçekimsel radyasyonun tespiti ve ölçümüne yönelik çalışmalara yönelindi ve otomatik kayıtlara tekrar başlandı. Bu çalışmalar uzaydan gelen yer çekimi dalgalarının, muhtemel keşfedilmemiş bir enerji kaynağının var oluşuna ilişkin soruya cevap bulmayı amaçlıyordu.

Kütleli dielektriğin direnç değişimlerini tespit için yankı oluşturmeyen sensörlerin dizaynına özel bir itina gösterildi. Bu durum, değişik materyallerde, ağır metaller ve yarı iletkenlerde oluşan direnç anormalliklerinin irdelenmesini sağladı.

Değişik seviyelerde gözlemler gerçekleştirildi ve yıldızlarla ilgili zamanla bağlantılar tespit edilmeye çalışıldı ve bu nedenle de yer çekimsel radyasyonun galaksinin tam olarak merkezinden geldiğine dair şüpheler oluştu. 1974 yılında otomatik kayıt teçhizatı yüksek irtifada gözlem yapabilmek için (10.000 feet) Havaai Jeofizik Enstitüsü'ne ait Haleakala Dağı'ndaki gözlem evine, 1975 yılında ise Honolulu Havaii Üniversitesinde yer altına büyük kaya kütlelerine ilişkin otomatik kayıt tutmak amacıyla yerleştirildi ve çalışmalar gece gündüz devam etti..

Bu güne kadar, bu gözlemler taşlar da dahil olmak üzere, büyük kaya kütlelerinde anlık RF gürültüsü ile birlikte dirençsel değişiklikler ve olağanüstü değişimler olduğunu gösterdi. Böylece yeni enerji kaynağına ilişkin kesin bulgular elde edilmiş oldu. Bu enerjinin kaynağının yer çekimsel mi, yoksa uzaydan gelen yüksek frekanslı yerçekimsel radyasyon mu (veya benzeri bir enerji kaynağından) olduğu hala belirlenemedi.

Tekrarlanan etkiler üzerinde yapılan çalışmalar, birbiri ile ilişkili iki fenomenin varlığını gösteriyor.. Radyo frekans gürültüsü, (spectral bandların geniş menzili/wide range of spectral bands) kendiliğinden ve gerçekten fonksiyonel olarak ve iç potansiyeli ile statik elektrik üretmektedir.

Bu sonuçlar "kayaç"taki mevcut elektriğin uzayın derinliklerindeki gelen yer çekim radyasyonundan geldiği hipotezine yönlendirmektedir. Eğer kayaçlardaki elektrik RF halinden (Radyo frekansı) DC akıma dönüştürülebilirse, kaya içinde (katı madde gibi-transistor gibi) yer alacaktır. Kayanın doğal kapasitesi düzeltilmiş DC akımı depolayabilir, bu yolla az-çok bir çıkış (güç çıkışı) gözlemlenmektedir. Bir bakıma, kaya quasi-sürekli elektrik dipolü, veya elektret but gibi işlev yapacak, gerçekte çevreden aldığı enerjiyi sürekli dönüştürecektir.

KAYAÇLAR AYNI DEĞİLDİR

Çok farklı kayaçlar üzerinde çalışıldı. Granit ve kesif lav kayaçlar şu ana kadar en iyi güç çıkışı (voltaj çıkışı) sağlayanlar oldu. Kurşun ve ağır metal içeren diğer tür kayaçların da kütleli işlevi olduğuna dair (eğer yer çekimi tezinin doğruluğu kabul ediliyorsa) göstergeler mevcuttur.

Kayaçlar, keza, oldukça değişik yapısal paterne, biri diğerine göre farklı bir yüzeye sahiptir. Bu olgunun yorumu, kayaçların yer çekimi dalgalarına ve spectral band'lara (RF=radyo frekans) her birisinin gösterdiği farklı uyum gösterdiği şeklindedir. Böylece, her kaya geniş bir spectrumda uzaydan gelen sürekli değişimleri kendine göre algılar. Bu, radyo alıcısının değişik dalgalara ayarlanmasına çok benzer bir durumdur.

BİR DEPREM HABERCİSİ OLARAK

Bu araştırmanın bir başka ilginç yönü, jeofizik ile olan ilişkisi, daha da özel olarak, dünyanın kabuğunu oluşturan kabuğunun elektriksel oluşumları, yarılmadan önceki tektonik strestir. Öyle görünüyor ki, tehlikeli depremler öncesinde önemli elektriksel değişimler (parıltılar) görülmesi kuvvetle muhtemeldir. Bu çalışmalara Kaliforniya’da devam edilmektedir.

SONUÇ

Dünya enerji açlığı çekerken, yeni bir muhtemel enerji kaynağı , nükleer enerjide olduğu gibi tehlikesi olmadan, “kayaç elektriği” son çözüm olabilir. Oldukça önemli miktarda teorik ve deneysel çalışma pozitif bir sonuca ulaşmadan önce tamamlanmalıdır. Bu bir uğraştır.

*Yayın hakları Townsend Brown ailesinin izniyle Optical Multimedia
reproduced’a aittir.*

Yorum ve tavsiyeler için e-mail adresi :

juniper@brown.soteria.com